

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אשנ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

פקודי הלוי וגו' חותם הרעיון ז"ל הנה הלוי
הם ידו די' ואשר לא העלו צעגל ולא גפנו
לח החרבו ולא הסקו ואין מחומו כל כך וכל השבעים
אליהם וגיעים צוקסרם וכן חודש לחי' שבע הקטן
בני ישראל ולכחשעמוד על וקפרם וכן עשרים לא יגיעו
לביש ולרביע : ותורן צפי דרכים אל לבד שהרצו צא
לח העיטו דכתיב וכאשר יעמו לחתו בן ירצה וגו' ולח
שבע לוי לא היה בכלל העיטו כי לא היו עוצרין עצודם
לא י"ל בצקוק וחמה אליהן וליך ונלחים וגו' לכו לכבלחכי
גוי ע"כ לא היה ג"כ בכלל בן ירצה וכן יפרון וכן עכ"ל
הקדוש העתקתו לפי שהיה כתיב צקפר הקדוש או"ת
ל עמם זה לא ילדק לפי שאמר רז"ל שאמר לוי וחי יעקב
עד שהגיעו ישראל לכלל וקפר ק' ריבוא ובהכרח
השקוקים לפי דבריהם ז"ל כי אמר בן ירצה
לוי בן צשיעור הראשון ירצה ולא הין וחומו
גם שהיו הורגו ונהם וועמים אחת היה כח צישראל
פרות ולרבות כווספט הראשון לנלחוח הסקר ונה
לאמר הכתיב וצ"י ישראל פרו וגו' וקילו וקפר וגו'
לכ כי ציוני יעקב היו קטני קטנים וכלא היו עושים
עם צעיר וכפדלו עמו פרקום וועתה הרצו היה
ודם העיטו ולמה לא יהיה בן לשבע לוי וכו' ע"כ
דתי וצין ונה שדחק הרב הכל עלמו צישוב הכחוצים
פי דבריהם ז"ל הא דרשו ז"ל וחונטים עלו צני
באל ווארן ונלחים היינו לומר שחלק החונטה ילאו
ארבעה חלקים כשאר והיו ונהם בשלשה ימי חפילה
ד אורו ז"ל : (קסהדרין פי חלק) ר' קינח אומר
ואר ולקחתי חכמ לי לעם ונאמר והבאתי חכמ
קום ילאחתי ונולחים לציחתי לארץ ונה צוחתי לארץ
קום וק' רצו יהושע וכלב חף וליחתי ונולחים שנים
ק' רצו וכו' עכ"ל לפי כן אמרתי וצ"י ישראל פרו
טרם ללד שהיו לפני יעקב רק ק' רצו וגדלו ואחר
ד פרו וישראל עד שהיו כונה פעמים ק' רצו ולא וקילו
הנה סתמה ורסון : (סקר)

ושחן כלל חזק ודור והם הם ונזקי חרן וישת עליהם
תכל וסם העוודים צפרן ע"ד הליזו לך ליימים שעשו
ליזין ופרתין לחורה וכן הן הכסורו נלוח והנה העולה
גופא שכרה חין לה שיעורו כאוורס ז"ל או חמה יודע
ונחן שרין ועליהם אמרו ונלוח לא ליהנות כחמו ושכר
ונלוח צהאי עלנח ליכא בי חין העולם יכול לקצול רוב
העוזה אשר חתן בעציל העולם עלמה ולזה חשב קסי
לזכות אח עמו ועמוד ווסר הסורה ללדיקי גדולי הדור
שהם יעשו ליזין ופרתין והכשר ונלוח אובלין פירותיהם
בעושה כי חין ונלוח שחין לה הכשר ונלוח והוא כמו
לצוע להנלוח צקוד חלוקא דרצון וכיוויית הנלוח
לפון ועמוד לעולם שכולו חרוך ועווב צבל לצום הנלוח
ונזה הכינן ישראל הפירות צעוסי וזהו רלה הקצ"ה
לזכות אח ישראל שהיו כהנים ווסכר הנלוח צהאי עלנח
לפיכך הרבה להם חורה ונלוח הרבה דייקה שערצה
בכל דור גדוה לצוסי הנלוח ע"י חקידיו וירחייו וסונרי
פקודיו לעסותם וכעין זה שועתי ונחרב הלהיק וכו' ר'
ישראל אברהם ז"ל כצ"ו ציאר אגרא דכלה
דוחקא כי שכר שיעי עלמה היא הנלוח צעלם ושכרה רב
לאין קץ ושכר ונלוח צהאי עלנח ליכא חלה הדוחקא
היא לצום להנלוח חנה שנהינן משפרם צהאי עלנח
כהנה וזהו אגרא דכלה דוחקא עכ"ל : **נשא**
איש חיש כי תסעה אשתו וכו' אמרו רז"ל סוף
ליה ואיש אח קדשו לה יהיה אם אשה
ונעבז ונחמת הכהן סופד שחלעך לכהן צאשתו סועה
ע"כ וחפ"ל עפ"י דבריהם ז"ל סומכד אשתו יוסר
וגופו עליו הכתיב אומר ופקדת סך ולא חטא וע"ד
השכל כי אמרה אשורה אל אישי הראשון כי עוב לי אף
נעמתי וגו' אבל כשומכדס ועווב לה למה לה לנעויל
נעל חס ורנוז לכו סזל חוקירו לכסייבי כי היכא
דחשתרו גם אמרתי חין הצרפה ונלוח חלה צצביל
אשתו שכאמר ולצוסי סיעז צצורה נחבל אחד כי
אמר קלקולא ונחמת צצוחא עכיוחא צצוחא שכאמר
כי צעד אשה זונה עד ככר לחם וכשומכדס יוסר
ונגופו דשזב אינה מועלת ולית זוחתא פסקת עכיוחא
וזוהו הסוניכות עשר תעשר צצביל שתעשר וכשומכדס
ונחתה הכהן איטי ונקפיד שיחעשכ ונונלח איטי זהיה
צחוקירו לכסייבי ונזה ישחלשל ענין הסועה כי היה
ונקצבו להם שלח לישן הועעחות לכהן צלחורה למה
לך ליתן המעשות לכהן צצביל שתעשר יוסר עווב חוקיר
לדידי וזהו חתעשר ולזה סופס ליעול אח סלה שחלעך
ויקרא סוקי ציוס הראשון וגו' שהיו לעה הוא
ע"ד שכתב סרצ צים וקפ"ל צלח סקפ

צדיק צלול ונח ונולחי דבת הארץ חגיג דבאבוד דשעים
 רכה סווא ופני שלח זכו שהתקבלה השוכחה ונלעריכין
 ונשחנח סבו ולא נתקבלו עכיל ויח ויהי הונקריב צוים
 הרשקון לונטה יהודא ורואוין לא זכה להתקבל השוכחה
 לסוים הוא הונקריב צראק ורשקון כראוי לו כאוונרו יח
 שאלה ויחר עז :

בהפטורה

הואלך השיב לונה זה תשאל לשוני
 והיא פלחי כי הונלחכים קראים על סם
 שליחות ולזה כשנשתלח לשליחות הפרשה נדר ומיחות קרא
 עלונו צסם פלחי ונלסון כי יפליח לנדור נדר נזיר להזיר
 וכו' :

על אהרמות

הרי ותלת דאפתח בנקשותא חפיל עדי
 דא לרא נקטן ואוונרו זיל סיינוחיהס
 לכולהו סנחא דונק בנהויה וכו' עיב ונאמר לך
 דוניה תלה וגוי לזה אונר צצצ ותלת שהוא
 וועט סנח רק כחרי ותלת צצצ וגם צזה הונעט חרכובתי
 דא לרא נקטן וזהו בנקשותא עדי וערי עדי
 לקטישוחא עדי רונר אונרו רזיל (סנח פיע) פלגא צוילכל
 ופלגא צטיכחא וכו' כי סנחתי של אדם עי סנה אונס
 אס יקין יוחר אין חסובה זו נוכרעה וסונעתי היוטב
 צהעית נקרא חוטא כי אין לנחטובה צוילכל ונשתיח
 ליה וערי עדי לקטישוחא (ונלסון וחס ישיס פירט
 זקיס כן פי צערוך ערך קט) ולנעכנו וועי אעשה דונק
 לזה סונעתי לצאר דברי התרגום כד חזי ונשה עכוטחתי
 דיהטע קרא ליה יהטע דיליד חא יהטע היה צן
 ארצעים צלחור ונשה לרגל חת הארץ (אוונר צדדווי
 ואינו נוכח ולקוביא צעלונח הוא כי חפיל צכלב
 פלפלי הסוקפות חיה היה צן ארצעים צלחור לונרגלים
 עי (ערכין צ) חוספות דים ולדידך ניהי כחא וכו'
 הוא ולי לויפרך וכו' ואין להקפיד דקוביא צעלונח הוא
 ולנשקנא ניהא עכיל וניהו יס להענוים ונונה שכתב
 צקדר עולם יהטע פרנס חת ישראל עטרים וסנוכה
 סנס וכו' והציחו רשעים ל סופעים חיה פסקוק כיה
 וניש וכל סטחתי ונחה ונעטר סנים וגוונר) זוכיון
 סעברה רוב סנוחיה סוצה לא יחטא ונשה היה לריך
 חפלה אונס דיהחא (חגיגה פ"א) סטיב ונלחך סוונ
 חזי חלח אס יס לורבא ונרצן דונעציר על סוונסו
 ועסוחן ווקיפיים לו על סטחתי ונשתי חלו דנח קודס
 זונחיה וכו' עיב עכיל חיה כד חזי ונשה עכוטחתי
 דיהטע ונש חולי וקיסוף לו סנים ונח לא עברו רוב
 סנחתי לזה היה לריך חפלה יס וסנוני ורשוחא עדי
 רונר הוא כעין ראטי פרקים חקס עלונח יחידחי וכצטיה
 צכצוחא ונלסון כצטי דרנחנח וזהו הוא כונת ספירוס
 סהעלס ואינס יודעים על ונה סעולס עונדה ועדי

רונר עדי אונרס זיל כל ונלח דונחאונח צאפי חלח
 ציה ונשוס לכחא צישא וסנן חדתינ כצו ללפרין קביל
 ערשוחא עדי אונרס זיל אס חחונה והלכנה עושים רח
 קונס הגס שאינס ווקצלין סכר על עבודתם ולא פורענות
 על פרישתם וכן צהק דכצוי ללפרין ונכל ונקיס סביל
 ערשוחא יקר ולי כל ארעא לתלחי קדושחא עדי
 אונרס זיל קדוס צעולס חזה קדוס צעולס הנח
 קדוס וכו' ויח צטילוס הקדושה וועידון כי כל העולמות
 הוא ונלח לצי ומווד ורגיג דלעין צלעוחא ללחתי
 צכן ווקצל והניח צעוחא עדי אונרו וקסי חזי ונשוח
 חורה ונחונה סכבר סונע ודס זה גס חפלחו חועצה
 גס הוא חזי ונחדס צכל יוס חתפלה עכיל ויח ל
 ומווד פירוס זה הארס חקר לצי ומווד לוילעי צחוריית
 הגס סכבר לונר זו הסלכה ולעי צה וזהו לעוחא ל
 לטחיה צכן ווקצל רסוונח הוא גופא צככונה וכו' ר
 לוונר סחפלין גופא רסוונח צככונה כי חכונה היא ויח
 כידוע :

ראיתי

צקסר הקדוס קדושחא לוי כשאל ונפני
 נקרא חג סצויעת צסם עלרת והלא לז
 צחורה סס עלרת נק צסווי עלרת והסיב כנה עעו
 עיש וחסיל עוד טעם לכנה עדי אונרס זיל עצירה ונכ
 ונח וזון עצירה ונכנה חורה ונה יסלל הונחלל כי
 צככונה סלונח חורה הרבה זחא עונדה לו ולא כן צונח
 כי יוכל לסוים סיגרוס חטא חיו כי אין לדיק צארץ
 ואז עצירה יכנה חל צאס יס לו חורה צעה לצו ס
 יחד צל חונע וכות הזה יהא בעלר חללו ולא ויח
 וננה סחונר רזיל (חגיגה ע"ו) דאונרו לא וידן כידוע
 ונשוס דעסק צחורה וכו' וצוולחי עשה הרבה ח
 קודס יליחו לחרבה רעה הגס סחונר סס ונר ויח
 לא פסקו ופנויה וכו' עכיל חיה אפטר סלח עש
 גס יכן הרבה ונלות קהא צכחונח אונרו פושעי יסח
 ונלחס ונלות כדיוון חרלח לרעה דונח סחורה ח
 עליו לחילוי צוים לרה וידוע דכל סיויט רונזים לעס
 ונלות ונשח"כ חג הסצויעות רונר לחורה ולזה נקרא עלת
 ונחז על סחונר כו ווי יס לוי חרות סחורה יהא עלר ע
 חללו ולא סיס דבר נולח סיככנה וזה דבר סאין ס
 סיעוה עוד זליפ דנקרא עלרת דהוא חס של ס
 כנו סווייט עלרת ונקכות כונצוח כל זה צכצוי ח
 חזי חלח לוי חזי זיל יס ונשוח סחורה

וכיון

דזכות חורה גדול כל כך וניס רבים לא יכ
 סלכצוחה לזה צח סכתיב ונשחור ורונר ח
 חול עי ונלח רונר חל סחורה וחסיל עדי וי ונכה ע
 יעקב וססס גדולים כל כך לונה סקגירס ציד ל
 ליה ורחוק ונפניכיס סהיו רסוקיס ונחורה עדי וק
 היא ונפניכיס ולזה ונכרה צהגלות עדי אונרס
 (כדקיס פ"א) דבר זה כשאל לחכונים ונלכניחם לנלח

הסרת ולא פירסוה עד שפירטה הקצ"ה צעלמו שכחור
 ויאמר ה' על אשר עזבו את תורת ה' ואלו לונה ועל ונה
 נטשה ד' ככה ולא חס שונא חיו כשיחערצו בגוים ילונדו
 ונעטיהם לזה אור צמח בה לב צעלה זה הקצ"ה שלא
 יחליטו ולא יניירו לעולם ולא די שלא יניירו אלא גם
 זה שיחוספו עליהם גרים ע"ד הרעיהו לי צארן כאלם
 הזרע כור וכי וז"ח ושלל לא יחסי . שלל הגרים ויוליכי
 הקדושות וכל הצמחין ואל שסם צטרסם עוצים ויטקחם
 מנוקים טוב ע"ד כי ויראש לריס ארצו . ואומר הציעו
 אל לור חלצתם וגו' לז"ח גולתתו טוב ונלסון גמולי ונחלצ
 מ' שורשם ויטקחם טוב וללד זה גדל זהם הצמחין ונעמ
 בה לב צעלה ששוב לא יהיה רע חיו כל יוני חייהם ע"ד
 אומרם ז"ל גוירא דנעבא לא ליהוי ציפא . ואור דרש
 לנר ופסחים . האוונת העולם ווכין את ישראל ונה טעם
 צחוקי הבורס כשעטמו וכיולא ונקט לנר ופסחים להיות
 ונשונות הקרא קרוב אל פשוטו להיות דוונת למוטל כפי
 הצנח העכין כפשוטו ואוונתם האוונות סהם גדו חיו ונלצם
 וזה ונעם צחפן כפיה לזה ונציצים ישראל ואוונתם השובה
 מלחת והו היתה כאכיות סחור ונורחק תזיל לחנה ויונן
 ע"ד אומרם ז"ל ונשל לקחר שהלך לנורחקים (חסר וכאזר
 הקונטרס וחבל וכי) :

בהעלותך

ויעש כן אהרן וגו' רש"י ז"ל להגיד שצחו של
 אהרן שלא שיכה עכ"ל ולכאורה ונה שצח
 הוא זה אלל אהרן שלא שיכה אונס יל"פ עפ"י דאיתא
 נס"ח צבן כפר שהלך לדור צעיר ונעשה שוש בית
 הנדרש ובאשר עשה ונלחכחו בהדלקת המרות צענה
 שהיה שופך השונן להנר ונרוב דביקותו צהש"י לא
 היה ונרגיש ונה הוא עושה ושפך השונן על רגליו פעם
 א' הסגית צו הרצ של העיר והרגיש שנושה זה ונרוב
 דביקות אור הנה חכי כי ונרחאי הוא שהיא יהא רצ
 וניד נחן לו כשיאותו וכי עכ"ל ולפ"ז היה ונרחאי
 אלל אהרן קדוש ד' שיסנה ונחאנור לו ונרוב
 דביקותו וכונעשה הכ"ל וצאהצנה חשנה תמיד
 חונס ידוע החילוק שבין נציאות ונשה רצינו עליו השלום
 לשאר נציאים כי שאר נציאים צענה שטרחה עליהם
 הצבואה ונרוב דביקותם לא הרגשו צאיות עולם הם
 ונפלו לארץ צבחיגי הפשטות הגשונות ונה שאין כן ונשה
 רצינו עליו השלום רצן של כל הצבאים פנים צפנים דיצר
 ד' ענו הייט לונר צנח הצבואה הים דעתו ללילה ולא
 חלה ולא הרגיש ולא צענה כלל וכל עשיותיו הים
 להשכל וציה אפילו צנח דביקותו ע"ד שדברט לקונן
 אין ונקרא יולא וניד פשוטו ר"ל מהתשטיות הגשונות

מסדילקאב ע"ש ואנורו ז"ל כחיצ
 הוא ונשה ואהרן וכתיב הוא אהרן ונשה ונלמד ששניהם
 שקולים ולזה הים צודל"י גם צאחקן צחיה ז' היותו כל
 דצרוו בהשכל אפילו צנח דביקותו והו לו לשנח גדולשהים
 שקול צעטיהו כונסה ולזה פרש"י ז"ל וניד שצחו של אהרן
 שלא שיכה אפי' צנח דביקותו והים שקול כונסה אחר פנים
 צפנים דיצר ד' ענו ושז אל הנחנה :

והרב הלדיק וכי ונ"ה **צבי מענדריק** כ"י ציאר
 כי לדיקים צעבודתם בכל פעם שהולכים
 ונסיכל לסיכל ונעולס לעולס לריכים ונחלה להשלך
 ונעליהם החיות שלהם שונחלה צקוד הדורוניע"ח כדי לקבל
 עליהם ונחין חדשים להיות ונחמלך עליהם הארה חדשה
 בכל פעם והיא קוד השינה ע"ד אנורו שיכה אין לפניו
 לשלל כל הצדואים והילורים ונה ואהרן קדוש ד' להיותו
 קדוש ונצטן לא היה לריך לפעול צו השיכה שהוא קוד
 הדורוניע"ח ו"ח שצחו של אהרן שלא שיכה עכ"ל :

ובשם הרב הלדיק וכי ר' מאיר מפרמישלאו
 כ"י כי הארס הלדיק אפילו צנח
 שנווננין אותו ונן השונים לכבוד ולתפארת אף על פי כן
 עמוותותיה שהיה לו ונקדס חיט ונשכה ו"ח על אהרן
 קדוש ד' שהיגנה צכחר כהונה וצהדלקת המרות שהיה
 חציב יחר ונקרצנות הנציאים אעפ"כ עמוותותיה שהיה
 לו ונקדס לא שיכה וזה פרש"י ז"ל שצח אהרן שלא שיכה
 עכ"ל :

אנחנו עונאים לכפש אדם לונה נגרע וגו' יל"ד ונאחר
 שהם צעלמו אנורו אנחנו עונאים ונה נוקס
 טוב לונר לונה נגרע שונעתי צשם הרצ הלדיק וכי ר'
בנימין ז"ל סיונן עפ"י דצריהם ז"ל י"ח שטיסאי אהרן
 של יוסף הוא וי"ח שעסקו בקצורת כדו ואציהו ע"כ וצין
 לנר וצין לנר לדיקים גוורים היו ואנורו ז"ל קצרי לדיקים
 חונס ונעונאים וכההיא דאשכחיה לחליהו דקאי צצה"ק וז"ל
 לא נור כסן הוא וכי וכן אנורו ונשונת רצי צעלה כהונה
 וכי וידוע דדרגה הנעולה הוא סס אדם ונחשלתה דרגות
 גבר . איש . חנוש ע"ד אומרם ז"ל אדם אדם . אדם
 קרוים אדם וכי וז"ח אנחנו עונאים לכפש אדם . אדם דייקא
 היינו לדיק וא"כ לונה נגרע עכ"ל :

והרב הלדיק וכי ר' **רוב מעורטשיור**
 ז"ל אנור ונה שאנורו ז"ל אדם אדם . אדם
 קרוים אדם ואין אוונת העולם קרוים אדם כי נודע כי
 הרס הוא הנפש וזה יס גם לאוונות ולצחונות ומוסף על זה
 יחרון לישראל שיש להם גם כשונות חלק חלתי ונעול שהוא
 הצורח צ"ה שהוא אי אלופו של עולם ונחצבר צחיהו אי
 לצחית דס' ונעשה אדם ונשאי"כ צאוונת העולם שאין להם
 צח"י